

tons. Þrísírnir vóru ekki mikló broyttir: 95—98 pesetas fyri foröyskan, 93—96 fyri íslasdan og 95—99 fyri norskan fisk; men nú var pesetasin komin niður í móti 40 oyr.

Við klippískamarknaðin í Portugal hava vit Föroyingar tíverri ekki stórt við at gera; men Portugal tekur í móti nógvum fiski eins og Spanien; og Portugalsmenn eru ekki so vandnir um fisk sum Spaniarmenn, hvorki viðvikjandi stódd ella góðsku. Her liggur í landinum ein hópur av millumfiski, sum ekki fæst góður prísur fyri í Spaniu. Tá hann verður hart turkaður og ekki saltaður aftaná vaskin (um hann er gular, ger einki), so er hann frálikur Portugalsfiskur. Marknaðurin í Lisabon var 9. august soleiðs: Tíflutningur síðstu viku 1124 av norskum fiski. Birgdir 375 tons. Þrísir 265 escudos pr. 60 kg fyri norskan, 255 escudos pr. 60 kg fyri íslasdan. (Ein escudo er ca. 16½ oyra).

Í Oporto um somu tíð: Tíflutningur 53 tons av norskum, 290 tons av newfoundlandskum og 30 tons av týskum fiski. Þrísir, eftir at tollur og farmagjald eru goldin, 255 escudos pr. 60 kg fyri norskan, 390 fyri newfoundlandskan og 240 fyri týskan klippísk.

Frá Newfoundland er frætt gjøgnum danska generalkonsulatíð fylgjandi um fiskiskapin har: Útflutningurin av klippíski hefur verið nakað tað sama í mongd sum í fjór, men til Spanialands er flutt nógv meira enn í fjór, men nógv minni til Portugal. Frá 1. januar til 17. juli í ár er útflutt til Spaniu 75.977 kvintalir og til Portugal 59.320 í móti um sama mundið í fjór til Spaniu 51.932 og til Portugal 99.042 kvintalir (a 60 kg). Stórpartin flyta Newfoundlandsmenn til Brasilíu.

Úr Føroyum.

Tórshavn.

Kørselsordning.

Den paa sidste Byrådsmode foreslaaede Ordning med Korselsforholdene til og fra Havnen er vedtaget og traadte i Kraft den 20. ds. ved en Bekendtgørelse fra Thorshavns Polit i samme Dato. Herefter er det ogsaa forbudt at køre gennem »Amtmannsbrekkan».

Vinduer, Døre og Lister.

Godt og billigt Arbejde.
Hugo Øster's Maskinsnedkeri,
Tlf. 216. Thorshavn. Tlf. 216.

Tær 9

nei-stemmurnar á tingið í flaggkeglinum hava verið nógv umtalaðar, bæði í fremmandum og heimligum blóðum. Tað kann ongan undrað, at soleiðs er, tí hesar nei-stemmur eru mettir saman við vanvirðing av Føroya Løgtingi.

Við „Lyrur“

komu fleiri ferðafólk til Føroyar, m. a. loftingsmaður Debess og dóttur, Hans A. Djurhuus, skaldið mikla.

„Grímur“

ein av Ísvirkishátunum av Tvøroyri, var í Havn leygardagin fyri at fáa hina elektrisku »dynamona» viðgjørda. Fr. Welles borti skaðan.

Heiðurslimir.

Á aðalfundi Føroya Forngrípafelags 20. august í ár vórðu R. Rasmussen, háskúlakennari, A. Weihe, Selatrað, og Hanus Hansen í Málthúsi, Dali, gjørdir til heiðurslimir.

Fiskemarkedet.

(Telegram til Amtet).

Bilbao: Tilførsel af færøsk Klippisk 100 Tons. — Priser uforandret.

Barcelona: Tilførsel af islands Klippisk 1125 Tons. — Priser for 1. Kl. Klippisk 98—103 Pesetas pr. 50 kg. — Beholdning af alle Klippisksorter 1000 Tons.

T.-R.

Indenfor herværende Afholdsorganisationer har der været enkelte Medlemmer, der tillige har været indrullerede i T.-R. (Tempel-Ridderens Orden), men ogsaa uorganiserede Afholdsfolk har været tilknyttet T.-R. T.-R. er en Frimurerorden, der foruden idielle Formaal ogsaa paa lægger sine Brødre at afholde sig fra Nydelsen af spirituøse Drikke.

Den 14. August d. A. stiftedes i Thorshavn en Udpost af denne Orden. Udposten sorterer under Københavns Afdeling. Til Stede

i Anledning af Stiftelsen var T.-R.s Danmarkschef, Bogtrykker Rosenberg (København), med Hustru og Chefen for Københavns Afdeling, Skreddermester Hansen, ogsaa med Hustru.

Ledelsen af Udposten i Thorshavn er lagt i Hænderne paa

følgende Herrer: Direktør P. Jensen, Byrådsform. Johs. O. Joensen, Red. Poul Nielsen, Mejerist Carl Jensen og Sygekasseskasserer Anton Andresen, der alle er villige til at give nærmere Oplysninger om den interessante Orden, der er meget udbredt i Skandinavien.

Lýsingar

Bekendtgørelse

angaaende

Kørselsordning.

At Kørsel til Havnen sker fremtidig ad Húsabrugv og Bringsnagøtu, dog at Vogne med større Belastning end 500 kg kan køre ad Aarvegur, men disse Vogne har Vigepligt for modgaaende Vogne.

Opkørsel fra Havnen maa kun ske ad Aarvegur.

At Kørsel ad Amtmannsbrekkan er forbudt.

THORSHAVNS POLITI, den 20. Aug. 1930.

Firestone

Footwear Company.

UMBODSMAÐUR FYRI
FØROYAR:
POUL HANSEN
Telf. 61. Tórshavn. Telf. 61.
Telgr.: Veritas.

Hin nýggi fiskimannastývlin

Pacific

er gjørdur av frágæra seigum gummí og trároyndur.

Hann er
heimsins sterkasti.

ADALGOYMSLA:
BERNHARD KJÆR
Gøthersgade 49, Montergården
København K.
Telgr.: Holmstrøm.

Galvaniseradar tak- og húsaklædningsplátur

keypast bilígst frá Poul Hansens Heilsulu, Tórshavn.
Telefon 61. Telegramaadresse VERITAS.

SKANDINAVIEN AMERIKA LINIE

Eneste direkte Ruter
fra København til
Amerika og Canada.

Regelmæssig Afgang fra København og Oslo flere Gange om Maanedene.

Ingen Pasvisering til Canada.

Linien's egne Funktionærer modtager Passagererne i Canada og Arbejde kan forud sikres Landmænd samt unge Piger til Husarbejde.

Skriv til Agenten:

H. C. Müller, Thorshavn,
eller
Passager-Afdelingen,
Kongens Nytorv 8, København K.

Prima Husholdningskul.

○ Ny Forsyning. ○

Havnar

Kol- & Cementhandil.

Telefon 172 — 208.

Telegr.-Adr.: Kølcement.

Til Canada med Cunard og White Star Linien.

Alle Oplysninger ved
Jens av Reyni,
Thorshavn,
eller
C. Mogenssen,
Nyhavn 1,
København.

Føroya felag móti tuberklasiúku

afholder Generalforsamling i
Klubbens lille Sal Tirsdag den
26. ds. Kl. 8.

Bestyrelsen.

Føroysku sigarettirnar eru
gjørðar av besta virginia-
tubbakki. Tær eru bæði betri
og nógv størri enn allar út-
lendskar, sum í Føroyum eru
seldar til sama pris.

DE RØDE ØJNE

EN SANDFÆRDIG HISTORIE AF A. Ø.

Afskaffer man Dumbheden og Sul-

ten, saa bliver Verden en Ørken.

Egoismen — Jægfølelsen, er det bærende i Individets Tilværelse, men Stat og Samfund er den store Samling af Individder og Egoisme.

Organiseret Egoisme er Krigsbekendskab, Trygheden ved Styrken, Frygten for at de andre skal blive endnu stærkere. Hvis Krigen ikke var, vilde Menneskene synke tilbage til at blive Drovtyggere!

Jamen, saa er det klogt at være dum!

Ja, for det er bekvemt. Det er bekvemt at være dum og nøjes med den Oplysning, som man faar tildeelt. Organiseret Oplysning er kun omforandret Dumbhed, for de smaa faar kun det at vide, som kan fremme de stores Interesser.

Verdens Herrer — de store, de har gjort sig til Guder, til Herrer over Liv og Død, men vi — de smaa, vi tror.

Vi holder af, at de store bliver dængt til med Snavs, for det er morsomt at se paa, men vi bliver

fornærmede, hvis Snavset stænker paa os.

Naar de taler til os, saa siger de: I er kloge, men vi er endnu klogere. Og vi jubler.

De siger ikke: I er dumme. Derfor er de kloge.

Sig til den vise, at han er dum, og han vil vende dig Ryggen.

Sig til den vise, at han er dum, og han vil sige — bølser mig!

Men det er jo atsaammen saa ligegyldigt.

Vi skal kun forsvare vort Land — vi — Heltene!

I skinnende Harnisk, med fjerprægede Hjelme, drog Fortidens Helte i Slaget, saadan fortalte man os det, da vi var smaa.

Nutidens Helte, Skyttegravens Helte, er klædte i dyngvæds, lerede, halvt fornærmede Pjalter. Skurvene, klædede, snavede er de, men hvad gør det.

Krig er jo ingen Parade.

Man svæber et Kadaver i Flitter og Silke og stikker det paa Spidsen af en Fanestang. Det lyser og flammer i Solen, og de smaa, som ligger

paa deres Knæ og tilbeder det, mærker ikke Stanken. De ser kun Lys, og Sol og flimrende Farver. Man saa er det jo klogt at være dum, for det skaber Tilfredshed.

Og dumt at være klog, for det skaber Tilfredshed.

Kloeskab, Dumbhed, Tilfredshed og Utilfredshed, alt er intet, for der gives kun Tanker og ufojede Tanker — røde Øjne. Jeg ser kun røde Øjne.

Man ska, elske sit Land, og forsvare det. Hor — hor Skonheden i Ordene.

Men her ikke den Brusen af Blod der ligger bag Ordene. Her ikke Skrigene, den tørre Dødsraalen — se ikke Legemer som snor sig og vrider sig — ormer i Lemlæstelse og Døds-kamp. Mærk ikke Lugten af Blod og sønderflængede Legemer i din Næsebor, og se ikke dit Lands Jord, naar det i hushøje Fontæner bliver slyngt mod Himlen. Af Granater og Miner og Bomber.

Se ikke Trauerne, der som lem-læstede Skelletter rækker deres flængede Armstumper mod Himlen, for at bede om en Smule Fred til at skyde endnu et Par grønne Blade, og tænke ikke paa Kornet, som bliver trampet ned, mishandlet — det Korn, som skulde give Brød til dine Børn.

Dit skadelige mishandlede Land

hulker, men her det ikke. Alt det skønne bliver dængt til med Snavs, det gode bliver trukket i Skarnet — hvad gør det, vi har jo Brutalitet og Ødelæggelse at sætte i Stedet!

Forsvar dit Land! Du skal kun høre Skonheden i Ordene.

Kan du ikke det, er du en Pjalt.

Vil du det ikke, er du en æreløse Slyngel.

Er der da ingen Retfærdighed til i Verden?

Marker blev pløjede, tilsaæede, Kornet spirede og blev modent til at høste. Saa kom vi, for at forsvare.

Alt blev trampet ned — flængt — ødelagt. Ikke et lille Græsstraa blev tilbage, ikke en lille Bille var i Live, alt — alt Liv var traadt ned.

Hvad kom det os ved, vi forsvarede.

Intet — intet var tilbage undtagen Døden, som sad erkesløs paa Randen af et Granatkrater, og hamrede med sine nøgne Hæle i Leret.

Vi havde forsvaret vort Land, og da alt Liv var udryddet, gik vi bort. Og Bønderne kom tilbage. Penge — Guds, alt havde de mistet, men det var ikke det som gjorde ondt. Jorden — Jorden var dræbt — og Hjemmet.

Jeg saa dem komme. Tunge —

gras, trætte, røen dog med en Smule

Haab i Hjerter, lidt, lidt maatte der dog være tilbage — et Par Stumper, som kunde hvikse et Par smaa Minder frem. De krogede sig ned mod Jorden, naar de sneg sig omkring Ruinhobene for at søge efter et eller andet, som kunde svare dem.

Og deres Hænder skælvede i Gen-synsghæde, naar de fandt et eller andet.

Jeg har set dem tage Muld i de kærtegninge med Haanden over en Murrest eller en Bjælke, som ragede solødt og røgsværet frem af en Ruinhob.

Et Som i en Plænke, en Krog i en Mur eller en Stump malet Brædt, taalte til dem, jamrede Mindet til dem, om Hjemmet, om Slægtninge, Barndommen — et helt Liv, som var blevet knust til Støv.

Jeg har set de mitage Muld i Je hule Hænder, krydte den ind til Hjerter, tale kærtegninge til den, for saa at lade den falde i haablos Fortvivlelse.

Mulden var for dem et sygt Barn, Vennen som gav dem Brød og Liv, Ernaeren, som nu laa sprængt og lem-læst.

Hvad forstaaer vi andre af en Bøndes Tanker? Har vi en Stump Jord, som er vor egen? Vi er de fedreløse, som har ingen Jord, og kun et lejet Hjem.